YIL: 3 SAYI: 40 NİSAN 2024 AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

ŞERİF AYDEMİR'E VEFA...

BORDO RESSAM

ELAZIĞ İLİMİZİN TARİHİNİ KİTAP SAYFALARINA TAŞIDIK.
EMEK BİZDEN, OKUMASI SİZ DEĞERLİ HEMŞERİLERİMİZDEN.

İÇİNDEKİLER

Şerif AYDEMİR'e vefa…

Kömürhan Köprüsü Harput'a bakar

Şükrü Kacar'ı kaybettik.

Elazığlı Kadın Ressamlardan Sergi…

Oya Orhan'dan "Annem Masalları"

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ
ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ
YIL: 3 SAYI: 40
NİSAN 2024
İLK ÇIKIŞ TARİHİ: OCAK 2021

İMTİYAZ SAHİBİ ve
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:

YÜCEL ÇAKMAK
cakmakyucel@gmail.com

İSSN: 2980-1435

KATKIDA BULUNANLAR:
İ. EKREM KATI (ELAZIĞ)
MURAT SEVİNÇ (İSTANBUL)
AHMET BULUT (ELAZIĞ)
BİLAL CİVELEK (İSTANBUL)
ŞERİF AYDEMİR (İSTANBUL)
OYA ORHAN (ELAZIĞ)
İLHAN KILIÇ (ALMANYA)
FİKRİYE SUSAM (ÇANAKKALE)
BEDRİ YÜCEL (ELAZIĞ)
FATİH BAYGELDİ (KKTC)
AYLA KOÇ (SİVAS)
AHMET TAHİR ERDEM (ANKARA)
İRFAN KARABULUT (İSTANBUL)
NURSEL ŞENGEZER (KARAKOÇAN)
GÜRKAN ÖZENSOY (İSTANBUL)

YÜCEL ÇAKMAK

MERHABA

Bir büyüğümüze daha **Vefa** gösterdik.
Türk Edebiyatının yaşayan hikaye yazarlarından ve dergimiz yazarlarından **Ağınlı Şerif Aydemir** Üstadımıza İstanbul'da düzenlenen bir etkinlikle vefa gösterildi.
Türk Edebiyat Vakfı Mehmet Akif Ersoy Salonu'nda **'Ustalara Vefa'** adlı programın ilki Hikaye Yazarı **Şerif Aydemir** için düzenlendi **Türk Edebiyatının** yaşayan yazar ve şairlerin katıldığı etkinliğe Aydemir'in **Ağınlı Hemşerileri** de katıldı. Etkinliğe gelerek Vefa gösteren **Ağınlılar** bir sonraki **"Şerif Aydemir'e Vefa"** Toplantısının yazın Ağın'da düzenlenmesini teklif ederek ev sahipliği yapacaklarını söylediler.
Etkinliği takip eden Ağınlı Bülent Uğur ve Gürkan Özensoy, Çaydaçıra Dergisi için görüşlerini aktardılar. Her iki değerli kaleme de teşekkür ederiz.
Bir büyüğümüzü daha yitirmenin hüznünü yaşıyorum.
Baba dostum, gönül adamı, şair, gazeteci, yazar….
Elazığ beyefendisi **Şükrü Kacar**'ı kaybettik.
Onunla sohbet etmenin keyfini çıkaranlardanım. İyi ki Onunla mesaide bulunmuşum.
Bana hep babama seslendiği gibi **'Çakmak'** diye seslenirdi.
Onun başyazar olarak yazdığı **Turan Gazetesi**'nde bugün yazmanın onurunu yaşıyorum.
Rahmeti bol mekanı cennet olsun…
Dergimiz Yazarlarından **Oya Orhan**, bu sayımıza konuk oldu. Aslında ev sahibi kendisi ama bu sayıda **Oya Orhan**'la yazarlık dünyasıyla ilgili bir sohbette bulunduk. Sor cevap şeklinde gerçekleşen bu sohbetimiz Oya Orhan'ın yeni kitabından da bahsettik.
Kömürhan Köprüsü Harput'a bakar
Yıllarca bu türkü ile memleket hasreti giderdik. Kömürhan'dan Harput nasıl görünür diye merak ettik. Türkünün hikayesini değil ama **Kömürhan Köprüsünün hikayesini sizlere derledik.**

HADİ GELİN OYNAYAK

Hadi Muammer Hoca al Ferit'i yanına…
Ekibe de haber sal topla Kale önüne
Başlasın çaydaçıra, tutuşturak mumları
Figürler mühür vursun Elâzığ'ın şanına

Dizilin sıra sıra, ele hazır dur gakgo
Al eline tokmağı ritim tut Hıdır Gakgo
Aşka gelsin mendiller, değsin yere topuklar
Hemen girme halaya, elezberle gir gakgo

Başta halay, keçike, gelsin avreşe sıra
Ele "tev tev" deyin ki fizana gitsin nara
Üflesin Mehmet Şerif inletsin gırnatayı
Gadaz' alam gakgolar biraz sert vurun yere

Delilo, temirağa, gögercin bi de çepik…
Cahit pisiğe kalkmış, Hasso döni sımsırik
Valla nefesi keser zumzuh değince böğre
Sanki zelzele oli vurunca yere topuk

VEDAT YILMAZ

Şerif Aydemir'e Vefa…

Günümüzün yaşayan hikâye Yazarlarından Şerif Aydemir, Türk Edebiyat Vakfı'nda düzenlenen bir 'Ustalara Vefa' programıyla anıldı.

Yücel ÇAKMAK / İSTANBUL

Türk Edebiyat Vakfı, İLESAM İstanbul Şubesi ve Telif Hakları Derneği tarafından ortaklaşa düzenlenen 'Ustalara Vefa' adlı programın ilki Hikaye Yazarı Şerif Aydemir için düzenlendi. Türk Edebiyat Vakfı'nın İstanbul Sultanahmet'te ki binasında düzenlenen etkinliğe Türk Edebiyatının önemli isimleri katıldı.

Telif Hakları Derneği Başkanı ve İlesam İstanbul Temsilcisi Cafer Vayni'nin yönettiği programın konuşmacıları M. Cemal Çiftçigüzeli, Funda Özsoy Erdoğan, Mahmut Bıyıklı ve Ercan Köksal idi. Etkinliğin Açılış konuşmasını Türk Edebiyat Vakfı Başkanı Serhat Kabaklı yaptı. Etkinliğin içeriğinden bahseden Serhat Kabaklı, Hikaye Yazarı Şerif Aydemir'in yaşayan önemli bir edebi kalem olduğunu söyledi.

"Anadolu İnsanlarını Anlatıyor"

Şerif Aydemir'in hayatı ve eserleri hakkında tez hazırlayan Ercan Köksal etkinlikte ilk konuşmayı yaptı. Köksal, "2000 sonrası Türk hikâyeciliğinde geleneksel hikâye anlayışını devam ettiren yazarlar olduğu gibi modern anlatım tekniklerini kullanan yazarlar da vardır. Şerif Aydemir de Refik Halid, Sabahattin Ali ve Sait Faik Abasıyanık çizgisinin günümüzdeki en temsilcilerinden biri olarak geleneksel anlatım tekniklerini hikâyelerinde kullanmayı tercih eden yazarlardan biridir. Aydemir, yazmış olduğu hikâyeleriyle Anadolu'yu ve Anadolu'nun insanlarını anlatmayı tercih eder. O, hikâyesini oluştururken, Türkülerden, masallardan, destanlardan, halk hikâyelerinden, manilerden ve deyimlerden yararlanmayı ihmal etmez. Hikâyelerinde gerçekçi bir anlatıma başvuran yazar, oldukça duru bir anlatım dilini benimsemiştir." dedi.

"Kırçıl Palto"

Şerif Aydemir'in "Kırçıl Palto" adlı hikayesinden konuşmasına başlayan Funda Özsoy Erdoğan ise "Kırçıl Palto" Şerif Aydemir'in Ötüken Neşriyat'tan *Mendilim Sende Kalsın* adıyla yayımlanan kitabındaki hikayelerinden biri. Bu hikayenin kahramanı, yurdum insanlarında bir fukara-i garibandır ki, köyünden kalkmış, taa şehirler sultanı İstanbul'a gelmiş, gelirken çoluğunu çocuğunu da önüne katmış, taşı toprağı altın bu şehrin bir kenar mahallesine sığınmıştır. İşte birinci ağızdan anlatılan bu fukara-i garibanın hayatı, bir kırçıl palto ile değişir:

"*Hayat ne tuhaf! Kırçıl paltoyu Samur Giyim'de karşıma getirdiklerinde gözümü alamamıştım. Bir anda sevdalanmıştım renklerine. Kaderimin değişeceği içime doğmuştu."(s.49*)

Nitekim öyle de olur; o kırçıl palto sayesinde kahramanımız hayal dahi edemeyeceği bir itibara kavuşur. Nasrettin Hoca'nın kürkü misalidir bu palto. Ancak Nasrettin Hoca'nın o kurnazlığı bizim fukara-i garibanda ne gezer! Açıldıkça açılır, tekinsiz sularda debelenmeye başlar, borç batağına saplanır kalır kahramanımız. Sonunda bu kırçıl paltonun onu düşürdüğü bu zor durumdan öyle bir canı yanar ki, ondan kurtulmak ister." dedi.

"Vefa Duygusu Vardır"

Şerif Aydemir'in Fethi Gemuhluoğlu gibi sağlam kılavuzları kendisine rehber edindiğini ifade eden Mahmut Bıyıklı, "Dostlarına sadıktır. İnsanlarla olan hukukunu kazanç üzerine değil sadakat üzerine kurmuştur. Onun gönlünde sadakatin yanında her zaman hazır duran bir vefa duygusu vardır.

Dostluğun okulu yoktur. Bir mevsim bile sürmeyen ilişkiler, dostluk değil en fazla tanışıklıktır. Samimiyet merkezli dostlukların ebedî olduğunu öğütleyen Aydemir'e göre dost, dostun eyerlenmiş atıdır. Dostluk; bir hâldir, bu hâl öğretilmez.

Bu hâl içerisinde kalarak gölgesinde bulunduğu kâmil insanların izini sürmüş, onların irfan okyanuslarına kulaç atarak kendisini yetiştirmiştir.

Tıpkı “Ben abdest almayı kitaplardan öğrenmedim. Ben abdest almayı abdest alanların suyunu dökerek öğrendim.” diyen Arif Nihat Asya gibi yaşamı boyunca hakiki dostlara yakın durmuş, onların nazarından istifade etmiştir.” dedi.

“Artan bir sevgi vardır”

Mehmet Cemal Çiftçigüzeli, Şerif Aydemir Ustaya Vefa yaptığı konuşmada, “Kendisiyle yurtiçi ve dışında beraberliklerimiz, seyahatlerimiz, konferanslarımız oldu. İstanbul’a yeniden taşındığım 2008’den bu yana neredeyse her gün görüşüyor ve konuşuyor, müzakere ve münakaşa yapıyorduk. Benim bazı yaklaşımlarıma fazla olmasa da itirazları oluyordu. Kabullenmiyordum ama saygı gösteriyordum. Bu yüzden Şerif Aydemir’le hukukumuzda bir değişiklik yoktu, tam tersi kuşatılarak artan bir sevgi vardı.” dedi.

Etkinlik kapsamında ayrıca katılımcıların bir kısmı ile yazarın ailesi de konuyla ilgili duygu ve düşüncelerini dile getirdi.

Salonu hıncahınç dolduran katılımcıların ortak kanaati, Aydemir'in çok dinleyen az ama hikmetli konuşan, ayırım göstermeden bütün insanları kucaklayan bilge bir kişilik olduğu yönündeydi.

Şerif Aydemir kimdir?

1950 Yılında Erzincan-Kemaliye'de doğdu. Elazığ-Ağın nüfusuna kayıtlıdır. İlk öğrenimini memleketi olan Ağın'da, lise öğrenimini Malatya'da yaptı. Adalet Meslek Yüksekokulunu bitirdi. 40 yıl idarecilik yaptığı İstanbul Adliyesi'nden 2011'de emekliye ayrıldı. Ağın Haber Gazetesi'nde başyazarlık ve yayın danışmanlığı yaptı. ESKADER (Edebiyat Sanat ve Kültür Araştırmaları Derneği)'in kurucuları arasında yer aldı. İLESAM ve Türkiye Yazarlar Birliği üyesidir. 2011'den beri Edebiyat Sanat ve Kültür Araştırmaları Derneğinin (ESKADER) müdürlüğünü yürütmektedir. Şerif Aydemir'in yazı ve şiirleri; Türk Edebiyatı, Bizim Külliye, Yeni Asya, Sur, Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Ağın Haber Gazetesi ve Harput Çırası gibi süreli yayınlarda yayımlanmıştır. Ruhuma Saplanan Şehir (2005) ve Yazık Olmuş Yârsız Ömrü Geçene, adlı kitapları Ağın Haber Yayınları tarafından basılmıştır. Mendilim Sende Kalsın (2011) adlı hikâye kitabında Anadolu insanının gündelik yaşantısını işlemiştir. Sanatçının, en basit olayları bile fevkalade dikkati ve Türkçenin inceliklerine hâkimiyeti sayesinde masalsı bir şekilde hikâye ettiği, hikâyelerinde sadece olayları ve kahramanları değil; Türk örf ve adetlerinin damıtılmış hâlleri olan deyim ve atasözlerini büyük bir ustalıkla kullandığı belirtildi.

Yardım, sanatçının edebî kişiliği hakkında "Şerif Aydemir zor yazar, az yazar, hatta naz makamında yazar, ama yazdıkları kolay okunur, rahat okunur ve zevkle okunur. Daha önce hikâyelerini okumuştum." değerlendirmesini yaptı.

BİR BİLGE ADAM: ŞERİF AYDEMİR

BÜLENT UĞUR

Bir insan, bir insanın gözünde günden güne nasıl devleşir?
Yıl 1996, İstanbul'a, Basın Yayın ve Enformasyon İl Müdürü olarak atandım. Bir gün rahmetli amcam Ahmet Uğur'un tekstil dükkanında Ağınlı bir hemşehrimiz ile tanıştım: Şerif Aydemir. Yaşça benden büyüktü. Kendisine "ağabey" diye hitap etmeye başladım. Sıcak bir tanışma sohbetimiz oldu; ortak dostlardan, Ağın'dan bahsettik. Tüm hemşehrilerimle olduğu gibi Şerif ağabey ile de dostluğum, hemşehrim olması hasebiyle 1-0 önde başladı.
Şerif ağabey İstanbul Adliyesi'nde İdari İşler Müdürü idi. Yani benim gibi devlet memuruydu.
Çeşitli sohbet ortamlarında, yemeklerde, organizasyonlarda zaman zaman birlikte olduk. Bu ara baktım ki Şerif ağabeyin "hemşehricilik anlayışı" benden ileri.
Bir süre sonra dernekçilik yapısını gördüm. İlçemizin İstanbul'da bulunan derneği için fedakarca çalışmalarını izledim.
O dönemlerde kendisinden yaşça büyük hemşehrilerimizle olan ortamlarda daha çok dinlemede kaldığını gördüm. Meğerse gözlem dönemini yaşıyormuş. Sonradan anladım.
Gün geldi devlet memurluğundan emekli oldu. Bu defa yazarlık yönünü gördüm (Benim görmemden çok daha önce yazdığını sonradan öğrendim). İlçemin yakın tarihini ve yaşanmışlıkları, onun öykü kitaplarındaki hikayelerden, bilmediğim yönleriyle öğrenme şansım oldu.
Türk Edebiyatı Vakfı ile ESKADER gibi fikir, düşünce kuruluşlarında aktifliği dikkatimi çekmeye başladı.
Artık sohbetlerimiz daha derinlikli olmaya başlamıştı. Bunu derken, kendi fikirlerimi söylemiyorum. Şerif ağabeyi kaşıyarak açtıktan sonra onu dinleme keyfinden bahsediyorum. Şerif ağabey; önce insanlığı, ardından hemşehriciliği, ardından dernekçiliği, ardından yazarlığı derken, sonunda bilgeliği ile de beni etkilemeye başlamıştı. Bu ara mükemmel olarak nitelendirilebilecek yazıları, iyice "dem" tutarak, mükemmel ötesi olmaya başlamıştı. Netice itibariyle, tabirim tam da yerini bulmuştu: Şerif ağabey, günden güne gözümde devleşiyordu.
Hızlı kitap okuyan, yeri geldiğinde bir günde bir kitabı bitiren bendeniz, Şerif ağabeyin Facebook'da zaman zaman yayınladığı "Not Defterimden Süzülenler" başlıklı, her bir bölümü yaklaşık 2 sayfa civarında tutan, yazı dizisini, 2 saatte bitiremiyordum. Kendi fikirlerini alıntılar ile bezediği yazılarında çok büyük derinlikler vardı. Bazen bir paragraf, bazen bir cümle, bazen de 2 kelime beni alıyor, bir yerlere götürüyordu. Düşünmeye devam etsem; saatlerce değil, günlerce bile oradan çıkamayabilirdim.
Şerif ağabeyin yazılarındaki ifadelerden birisi: "İnsan mesuliyettir". Hadi çıkın, çıkabilirseniz işin içinden. İsterseniz, "Ne büyük yükümlülük", deyin, insan için, isterseniz "Buna kim uymuş ki?", deyin... Ondan sonra oradan alın, buraya vurun. Olmadı, buradan götürün, öbür tarafa. Yine olmadıysa şuradan taşıyın, öteye... Emin olun, yine olmaz. En sonunda bu dipsiz kuyuyu bir tarafa bırakır, öbür cümleye geçersiniz. Kısacası, Şerif ağabeyin yazıları, düşünmeye sevk eder sizi. Fikrinize fikir katar. Sizi düşünce zengini yapar.
İLESAM (Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği), Telif Hakları Derneği'nin organizasyonunda, Türk Edebiyatı Vakfı'nın ev sahipliği ile 2 Mart 2024 tarihinde, "Ustalara Vefa-1" başlığı altında bir etkinlik düzenlendi. Birincisi olma özelliğini ilelebet üzerinde taşıyacak bu etkinlikte, "vefa" gösterilen ilk "usta", yukarıda bahsettiğim, Şerif Aydemir'den başkası değildi.

Salona çok erken geldim. Henüz 3-5 kişi gelmişti. Konuşmaların yapılacağı masanın hemen arkasındaki duvara, toplantının içeriğini ifade eden bir metin ve bir fotoğraf görseli yansıtıcıyla verilmişti. Nazım Hikmet, Abidin Dino'ya, "Abidin, bana tevazunun fotoğrafını çiz" dese, herhalde Abidin Dino bu fotoğraftan daha iyi ifade edemezdi. Fotoğrafta; Şerif ağabey, ellerini göğsünde birleştirmiş bir şekilde, boynu hafif bükük, her zamanki mütevazı ifadesiyle öylece oturuyordu. Aslında fotoğraf ne kadar da Şerif ağabey idi. O, buydu. Ne bir kelime eksik ne bir kelime fazla.

İLESAM İstanbul Şube Başkanı Cafer Vayni'yi; insanlar yaşarken onların kıymetini ortaya koyan, dolayısıyla öznenin de bu güzel anı tatmasını sağlayan böylesi bir organizasyona imza attığı için özellikle kutluyorum. Türk Edebiyatı Vakfı Başkanı Serhat Kabaklı'yı da bu kadar ulvi bir etkinliğe kucak açtığı için tebrik ediyorum.

Toplantıda; Şerif Aydemir hakkında çok değerli ve farklı açılardan konuşmalar yapan; Ercan Köksal, Funda Özsoy Erdoğan, Mahmut Bıyıklı, Mehmet Cemal Çiftçigüzeli'nin ardından, izleyicilerden de arzu edenler Şerif Aydemir ile ilgili değişik yönlerden görüşlerini ifade ettiler. Son konuşmacı olarak oğlu Fatih Aydemir, "Aydemir Ailesi"ni temsilen salonda bir aile sıcaklığı oluşturdu. Nihayetinde de sessizce herkesi dinleyen Şerif ağabey mikrofona geldi ve son derece duygusal bir konuşma yaptı. Toplantı fotoğraf çekimi ile sona erdi.

21.yüzyıl "Dede Korkut"u bilge adam Şerif Aydemir'in hemşehrimiz olması biz Ağınlılar için ne büyük bir gurur. Onun, beni dostluk kanadı içerisinde tutması benim için ne büyük bir onur.

Sen çok yaşa, sağlıklı yaşa Şerif ağabey. Yaşa ki kulaklarımız şismanlamaya, yüreğimiz ferahlamaya, beynimiz zenginleşmeye, yolumuz aydınlanmaya devam etsin.

2024 ŞUBAT VE MART AYLARI VE ŞERİF AYDEMİR AĞABEY

Haberimiz oldukça ve biz de müsait oldukça Türkiye'nin en önemli vakıflarından biri olan ve bizim yetişmemizde büyük pay sahibi Türk Edebiyat Vakfı (TEV) programlarına katılmaya gayret ediyoruz.07.02.2024 tarihinde gazeteci-yazar Sayın Ahmet KABAKLI vefatının 23. Yılında Hayatı ve Eserleri konulu panelde TEV'da anıldı. Büyük bir kalabalığın zevk ile izlediği panel ile üstadın eserleri ve edebi kişiliği bizleri mest etti ve 08.02.2024 tarihinde de aile kabristanında da Fatihalar ile ailesi ve sevenleri ile her yıl olduğu gibi yine hatırlandı ve bize öğretileri film şeridi gibi manen yaşatıldı. Şeyhül Muharririn ünvanlı Elazığ-Harput Göllübağ doğumlu Kabaklı hocamıza rahmet diliyorum. Bu program da bizi yalnız bırakmayan günümüzün yaşayan yazarlarından Sayın Şerif AYDEMİR bey ile en arkada oturarak sonrasında ise sohbetinden istifade ederek günü noktalamış olduk. 02.03.2024 tarihinde ise USTALARA VEFA-1 programında Gazeteci-Yazar ŞERİF AYDEMİR için bir program görünce çok mutlu oldum ve hemen ajandama o günü not ederek TEV toplantı salonuna gittim; (işin doğrusu biraz da erken gittim ki kendisi ile biraz sohbete debileyim) ki ne göreyim içeride. Başkan odası, konferans salonu, toplantı odası hepsi dolu; inanın ki çocuklar gibi sevindim, çünkü naif, hoşgörü sahibi, mütevazi insana çok güzel bir hazirun olmuştu.

GÜRKAN ÖZENSOY

2000 sonrası Türk hikayeciliğinde geleneksel hikâye anlayışını devam ettiren yazarlar olduğu gibi modern anlatım tekniklerini kullanan yazarlarda vardır, bunun yani geleneksel hikâye anlayışının mimarlarından biridir Şerif AYDEMİR. Yazdığı hikayelerinde Anadolu hikayelerini tercih eder ve kendi benliğinden kopmadan en iyi şekilde ifade eder ki bunu birçok hikayelerinden de görebilirsiniz. KIRÇIL PALTOSU, MENDİLİM SENDE vd yaşanmışlıkların ifadeleri ile nakşettiği önemli eserleri olarak bir çok yerde yayınlanmış ve alıntılar yapılarak ta bazı yerlerde de uyarlanmıştır. Ustalara Vefa-1 programı Türk Edebiyatı Vakfı-İLESAM İstanbul Şubesi ve Telif Hakları Derneği tarafından büyük bir özenle hazırlanmış; Türk Edebiyatının önemli isimleri de katılmışlardı, bir başka güzel yanı da TEV Başkanının konuşmasından sonra Oturum başkanı ile 4 konuşmacıdan sonra bütün haziruna söz hakkı verilmesi oldu. Onları dinleyip ilk defa bir programda mühendis olarak edebi notlar alarak Şerif AYDEMİR Ağabeyi ben de ifade etmeye karar verdim. Son olarak ta oğlu ve ailesine söz verilmesi de harika oldu. Toplu resim çekilmesi ile de programın resmi tarafı bitirildi. Sonuç olarak yine güzide bir hemşerimizi TEV'nı hınca hınç dolduran tanıyan dostlarından dinlemek ve hep güzel söylemler ile onura edilmesi bir hemşerisi olarak bizleri de ziyadesi ile gururlandırdı. Şerif Ağabey size sağlık sıhhat ve afiyet içerisinde nice yıllar diliyorum ve saygılar sunuyorum.

Ramazan ayınızı tebrik ediyor, dualarınızın, hayır ve hasenatlarınınız kabulünü ALLAH (cc)'tan diliyorum ve son olarak ta şehrimizin markası olan Elazığspor takımımıza da bir üst lige çıkmasını diliyor, seçimlerin Ülkemiz, milletimiz ve Elazığ'ımıza hayırlı olmasını Cenab-ı Haktan niyaz ediyorum.

Heykeltraş bir baba, heykeltraş-şair bir ağabey… Ve Orhan Ailesinden bir yazar…

Oya Orhan'dan 'Anne Masalları'

Çaydaçıra Dergisiyle başlayan yazarlık serüvenini Masal kitabıyla devam ettiren Oya Orhan, yazarlık serüveninin Çaydaçıra Dergisiyle paylaştı. Babası ve Annesine ithaf ettiği kitaplarıyla edebiyat dünyasına giren Orhan, Dındik Mizah Dergisi'nin ilk kadın yazarı oldu.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Belediyesi'nin açtığı Yazarlık Atölyesi'nden yetişen, şiirleriyle ve nesirleriyle edebi eserler üreten Oya Orhan, Çaydaçıra Dergisiyle başladığı yazarlık serüvenini iki kitapla taçlandırdı.

Son bir yılına 2 kitap ve 3 kitap fuarı sığdıran Oya Orhan, Dındik Mizah Dergisi'nin ilk kadın mizah yazarı unvanını da taşıyor. Dergimiz yazarı Orhan sorularımızı cevaplandırdı.

Yazarlık Serüveni nasıl başladı? Kimlerle yola koyuldunuz?

Yazarlık serüveni bir hayaldi kitaba dönüştürmek insanlarla paylaşmak. Çocukken eve gelen gazete yazılarını okurdum. Gazetenin bir köşesinde de karikatür vardı onlara çok meraklıydım. Okuma yazmaya, okulda yakamıza bir kurdele takılarak başladım. Ortaokulda Türkçe öğretmenim Nilüfer Alkan yazdığım kompozisyonları içten ve samimi buluyordu. Kütüphaneler haftası ile ilgili kompozisyon yarışması düzenlenecekti. "Her kitapta bir dünya saklıdır " isimli kompozisyonla birinci oldum. Ben arkadaşlarımın arasından geçip bir kaç basamak çıkarak kürsüde öğretmenimin elinden dolmakalem ve Mehmet Akif Ersoy' un Safahat adlı kitabını ödül olarak alırken ki heyecanımı halen dün gibi yaşıyorum. O dönemde çevre kirliliğine, küresel ısınmaya dikkat çekmek için resim yarışmasına katılıp ve yazılar yazıyordum. Arkadaşlarla bir araya gelip dağ nehir şehir oynarken ben sınırları aşıp çevredeki insanların öne çıkan özelliklerini yazmaya başladım. İyi gözlemleyip belirgin özelliklerini yazıyordum.

Annemin çocukken anlattığı masallar da benim hayal dünyamı geliştiren ve yazı yazmaya iten sebeplerdi. Günlük yazmaya başlayarak yazma heyecanımı gideriyordum. Fırat Üniversitesi biyoloji bölümünü zooloji anabilim dalında yüksek lisans tezimi hazırlarken de yazmak içimde bir ukdeydi... Zaman su gibi akıp gidiyordu öğretmen olarak atanamıyordum. Ücretli öğretmenlik, dershane öğretmenliği, geleneksel el sanatları öğretmenliği derken Elazığ kültürünü araştırdığımda, halk kültürüne merakım daha da arttı Eski masallar, eski yemekler, halk deyişleri, maniler bunları derlemek iyi fikir olacaktı. İkinci üniversitemi kültürel miras üzerine okudum Unutulmaya yüz tutmuş el sanatlarını yapmaya başladım. Yaptığım el

sanatlarını, kültür insanı Ahmet Bulut beyin başkanlığında yürütülen ETUDER'e bağışladım. Birkaç yıl önce Elazığ Belediyesi'nin açtığı yazarlık atölyesi kursuna katıldım, iki dönem süren kurs benim için dönüm noktasıydı. Taner Namlı, İrfan Ok, Nazım Payam yazarlık atölyesinde öğretmenlerimdi. Küçük iken öykü yazma denemelerim oldu, Şiir dinletisi gecesinde yazdığım "Anguzu Baba' isimli şiirimi okuma fırsatı buldum ve Nazım Payam hocamın Külliye Dergisi'nde yayınlandı. Babamın öğrencisi Yücel Çakmak Çaydaçıra Dergisi'nde geleneksel el sanatları ile ilgili yazı yazmamı istediğinde çok heyecanlanmıştım. Yazılarımı aylık olarak yazmaya başladım, Bir yılı aşkın aylık olarak Çaydaçıra Dergisi'nde yazmaktayım. Babam Nurettin Orhan'ın hayatını anlattığım ilk kitabım.
"Anıların Diliyle Babam Nurettin Orhan" isimli kitabım çıktı. İkinci kitabım "Annemin Dilinden Masallar" Telmih Yayıneviyle çalışmanın bir ayrıcalık olduğunu da burada belirteyim. Annemin bir duası vardı, "iyi insanlarla karşılaşın" derdi. Hayatımda iyi insanlarla karşılaştım. Nazım Payam, Talat Özer, Yücel Çakmak, Uygur Orhan, Taner Namlı, Rıfat Ok... Sen hayal et, hayalini gerçekleştirmek için herkes, tüm evren çaba sarf ediyor bence. Yolun başındayım çok okuyup, çok çalışmam gerek. Yazılarımda içtenlik ve samimiyeti önemsiyorum. Telmih Yayınevi sahibi Talat Özer, Yazar Yücel Çakmak, Edebiyat öğretmeni abim Uygur Orhan ve ailem, babam Nurettin Orhan'ın hayatını, sanat anlayışını anlattığım kitabımı çıkarmam da destek olan insanlar, bu vesile ile teşekkürü bir borç bilirim. "Annemin Dilinden Masallar " adlı kitapta, annemin bizi büyütürken anlattığı masalları derlemek istedim. Yeni projeler ile devam ediyorum ...

İlk kitabınız da Babanızı anlattınız. Nasıl bir duygu yaşadınız? Kitap sürecinden bahseder misiniz?

İlk kitabim Elazığ'da bir heykeltıraşı ve Elâzığ'a emek vermiş bir insanı Nurettin Orhan' ı anlattım. "Anıların Diliyle Babam Nurettin Orhan" adlı kitapta, bir çocuğun diliyle babamı anlattım. Bazen hüzün bazen tebessümle kelimeleri yanyana getirmeye çalıştım. İlk kitabim olduğu için sürçü lisan ettimse af ola. Elazığ'da yaşamış halka mal olmuş, bir sanat insanını

anlatmak zor oldu. Kelimelerim yettiğince, benimde içinde olduğum yaşam öyküsünü anlatmaya çalıştım. Telmih yayıneviyle çalışmak benim için de bir şanstı. Emeği geçen herkese teşekkür ediyorum.

İkinci kitabınızı Annenize ithaf ettiniz. Bu projeyi anlatır mısınız?

İkinci üniversiteyi kültürel miras üzerine okudum, halk kültürünü önemsiyordum. Sözlü edebiyata merakım vardı. Eski insanların anlattığı masallar, ninniler, bilmeceler, tekerlemeler, maniler, ağıtlar hep ilgimi çekmişti, bunların yok olmasını istemiyordum. Bu dünyadan ayrılmadan önce yararlı bir şeyler yapmak istiyordum. Annemden dinlediğim masalları derlemek istiyordum. Çaydaçıra dergisine aylık yazılarımı yazarken bu projeyi de Yücel Çakmak hocamızla düşünüyorduk. Talat Özer, Yücel Çakmak, abim Uygur Orhan birlikte bu projeyi hayata geçirmeye karar verdik.

Annemin bize anlattığı masalları tüm dünya çocuklarının da okumasını istiyordum. "Annemin Dilinden Masallar" adlı ikinci kitabımı Mardin Kitap Fuarında, ilk baskısını okurlarla buluşturduk.

Kısa sürede iki kitap fuarına katıldınız. Nasıl bir duygu yaşadınız?

İlk kitabim ile Elazığ Kitap Fuarına ve Diyarbakır Kitap Fuarına katıldık. Her fuar başka bir heyecandı. İkinci kitabım Annemin Diliyle Masalları Mardin Fuarına yetişti. Titiz bir çalışma ile Telmih yayıneviyle ikinci kez şehir dışında bir fuara katıldık. Kitap yazarak içinizdekileri okuyucunun avuçlarına bırakmış oluyorsunuz. Kitap içsel bir yolculuk okuyucu ile buluşunca evrenselleşiyor. Fuarda okuyucu ile tanışma fırsatı buluyorsunuz. Bir yazar için büyük bir şans. Yazmaya başlamak, yazar olmak değildi, yazarlığa bir adımdı sadece

Bundan sonraki projeleriniz nelerdir?

Zihnimde projeler var. Küçük öyküler yazıyorum. Çaydaçıra dergisinde köşe yazıyorum. Dindik Mizah Dergisi'nde Oyalı Yazmalar adlı köşemde yazılar yazıyorum. Annemden yemek tarifleri adlı bir kitabın projesi üzerine çalışıyorum. Gezi yazılarımı bir araya getirmek istiyorum. Elazığ için ve memleketim için yeni projeler üretmek ümidiyle, teşekkür ediyorum. Bu heyecanlı süreci anlatmama fırsat verdiğiniz için.

Dındik Mizah Dergisi'nde ilk yazan kadın mizah yazarısınız. Bu nasıl bir duygu?

Dındik Dergisi yayın hayatına başladığından beri ilgimi çekiyordu ve oradaki espriler çevremdekilere de okuyordum. Bir gün benimde orda yazabileceğimi duyunca heyecanlanmıştım.

Oyalı Yazmalar adlı köşemin ismini Yazar Bedri Yücel Bey bıraktı. Neden siz de yazmıyorsunuz dediğinde tabii deyip hemen daha önce yazdığım küçük komik anekdotları gönderdim. Beğenilince Ekrem Katı hocamızın da onayını aldıktan sonra Dındik Dergisi'nde yazmaya başladım. Güzel tepkiler aldım. Geri dönüşler güzeldi.

Aynı adla doğabilen Üç Köprü;

"KÖMÜRHAN KÖPRÜSÜ"

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

İlk olarak 1638 yılında sultan 4. Murad'ın Bağdat seferi sırasında yapılmasına karar verilmiş ancak sultanın zamansız ölümü sonrasında yarım bırakılmıştır. Kömürhan boğazı "yıllar yılı" geçilememiş. Bazen "yüzerek" aşılmış. Bazen "sal" ile. "Kelek"le. İnsanlar boğulmuş, hayvanlar telef olmuş.

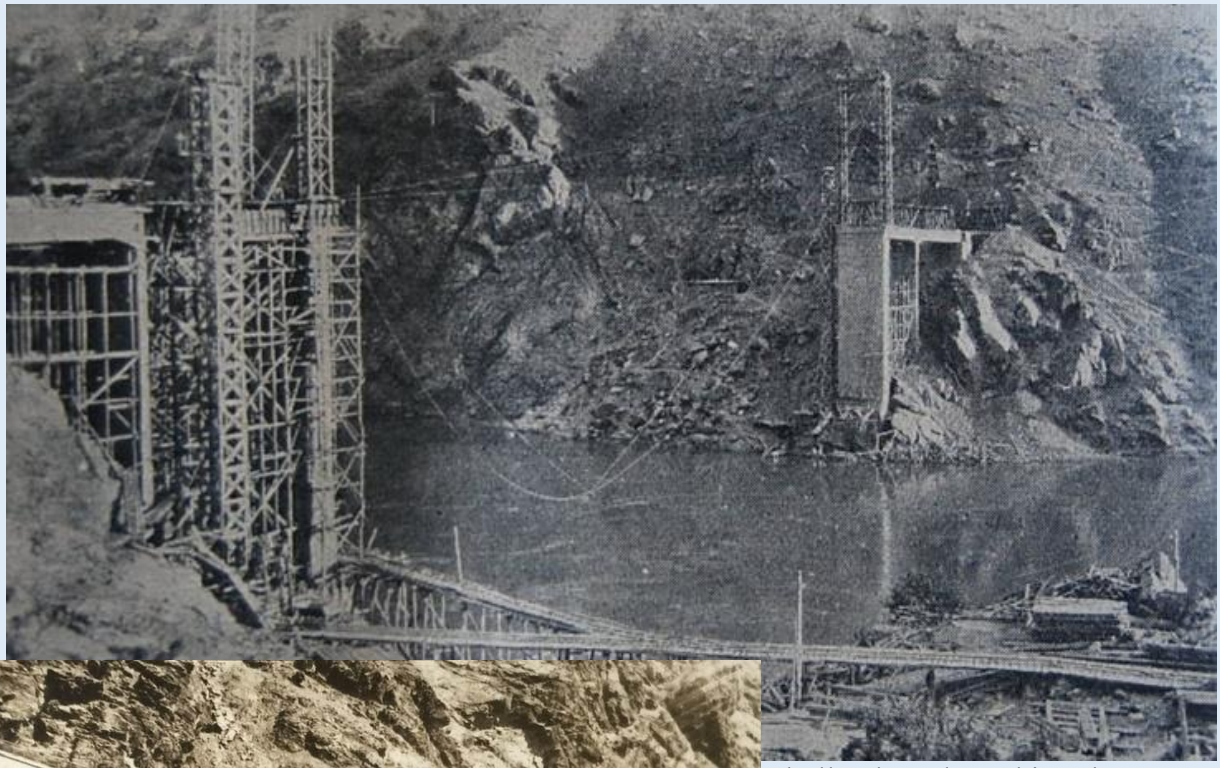
Türkiye Cumhuriyeti kurulduktan sonra 1937'de, "uğruna türküler yakılan" Kömürhan Köprüsü'nü yapmış. Açılışını İsmet İnönü yapmış. Köprüye "Kömürhan" tabelası asılmış.

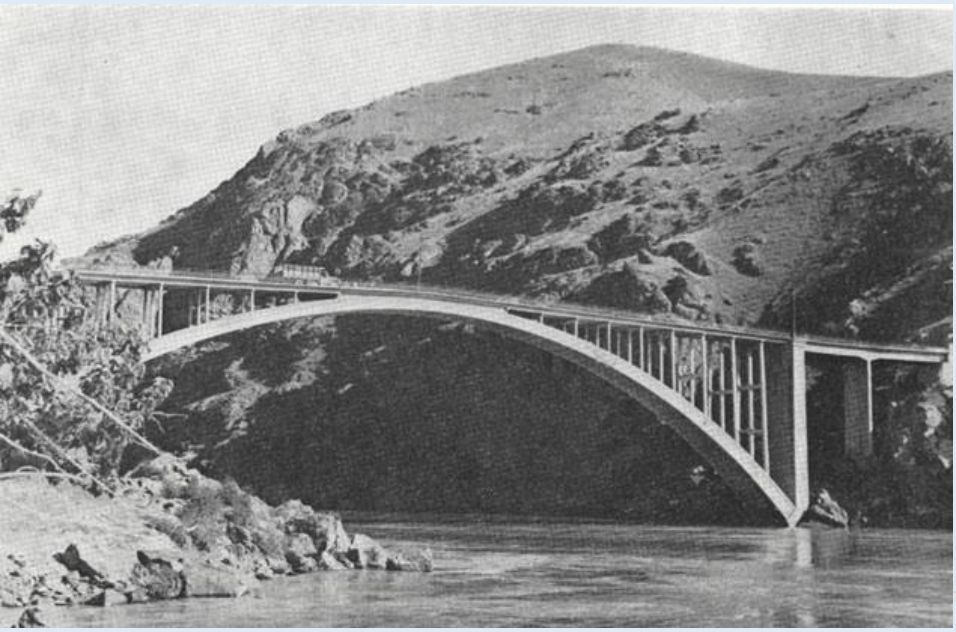
Altına da parantez açılmış, "İsmet Paşa" yazılmış. Kömürhan Köprüsü ismini nerden alıyor. Tarihi Kömürhan, Keban İlçesine gümüş, maden eritimi için kayıklarla kömür taşımacılığında kullanılmış ve daha sonra bu tarihi han Karakaya barajının altında kalmıştır. Elazığ sınırları içinde yer alan daha önce Fırat nehri kenarında bulunan Kömürhan'dan ismini almaktadır.

Tarihi Kömür Han

Anadolu'yu bir ağ gibi ören Kervan Yolları'nın üzerindeki konaklama tesislerinden biri de Kömür Han'dır. Yapılışından 1920'li yıllara kadar bölgede önemli konaklama yeri olarak

kullanılıyordu. Eski Malatya-Harput kervan yolunun ortasındaki bu eser, daha sonraları karayolları taşımacılığının gelişmesiyle önemini yitirmiştir.
IV. Murat'ın Bağdat Seferine giderken. İstanbul'dan başlayıp Ankara-Kayseri-Malatya-Harput-Diyarbakır-Musul ve Bağdat'a kadar sürdürdüğü şosenin üzerindedir. Şimdi aynı güzergâhı izleyen Elazığ-Malatya karayolunda, Fırat Nehri üzerinde kurulu Kömürhan Köprüsü'nün yaklaşık 600 m. kuzeyindedir. Kervansaray, Elazığ'a 52.Km., Malatya'ya 48.Km.mesafede olup, Elazığ'ın Baskil ilçesi, Habibuşağı köyü sınırları içerisindedir.
Yüzyıllar boyunca yolcuların, kervanların dinledikleri, kaldıkları bir han olan KÖMÜR HAN şimdi ise Karayaka baraj gölü suları altında kaldı.

Seyahatnamede Kömürhan

Evliya Çelebi de seyahatnamesinde Kömürhan ile ilgili şu satırlara yer vermiştir: *"İzoli Nahiyesinden aşağıda yine Fırat'a yakın Kömürhan vardır ki, amansız yerdir. Buradan aşağıya Fırat nehri iki kayalık arasında hiddetle aktığından, yıldırım gibi sedasından, insana dehşet hâsıl olur.*

Bağdat Fatihi Dördüncü Sultan Murat, buraya güzel ve yüksek bir köprü yapmayı murat edindi. Temel yerleri hazırlandı. İnşaata başlanacakken, Allah'ın hikmeti, İstanbul'a giden Bağdat Fatihi Sultan Murat'ın mübarek ruhları (İrci-i ila Rabbike) emrine uyarak ebedi dünyaya gitti ve fani dünyadaki köprüsünü tamamlayamadı. Kömürhan batısında ve Fırat nehri üzerindeki bu köprü tamamlanabilse idi, eşsiz ve büyük bir hayrat olurdu. Ama böyle bir köprüyü yapmak için usta bir mimar gerek. Zira bir tarafından bir tarafa 110 zürra (100 m.) uzunluğundadır ki Ayasofya kemerlerinden daha geniştir. Fakat insan gücüne ölçü olmaz."

İlki 1930'da yapıldı

Malatya-Elazığ İl Sınırı üzerinde yer alan Kömürhan köprüsü veya diğer bilinen adıyla İsmet Paşa Köprüsü, Elazığ-Malatya karayolunun 51. kilometresinde, Fırat Nehri üzerinde bulunmaktadır.

Eski köprü, bir İsveç firması olan Nidgvist-Helm tarafından yapılmıştır. Tarihi öneme sahip eski köprü 1930'lu yıllarda yapılmasına rağmen Karakaya Barajı'nın yapımından sonra 1986 yılında sular altında kalmış ve kullanım imkânı kalmamıştır. Köprü yenilenmiş fakat ismi aynı kalmıştır. Yeni Köprü STFA tarafından yapılmıştır. İnşaat 23 Şubat 1983'te başlamış ve 8 Nisan 1986'da tamamlanmıştır. Bu köprü ile ulaşım sağlanırken yeni bir köprü daha yapılmıştır.

Alanında dünyanın 4. büyük köprüsü

Kömürhan Köprüsü'nün üçüncüsü, 2 Ocak 2021 tarihinde hizmete açılmıştır. Açılışını Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, konferans yolu ile yaptı.

Doğu Anadolu'yu Güneydoğu Anadolu, İç Anadolu ve Akdeniz bölgelerine bağlayan güzergâhtaki köprü, Türk mühendis ve işçilerince, D-300 devlet yolu üzerinde tamamen yerli kaynaklar kullanılarak inşa edildi.

Doğu-batı aksında 16 il için geçiş noktası olan projede, 660 metre uzunluğundaki Kömürhan Köprüsü, 2 bin 400 metre uzunluğundaki çift tüplü Kömürhan Tüneli de bulunuyor.

İhtişamlı görüntüsüyle dikkati çeken, yapımında 7 bin ton çeliğin kullanıldığı köprü, ters-y tipi kule olarak planlandı. Köprü, 168,5 metrelik tek pilon ve 380 metrelik orta açıklığıyla dünyada kendi alanında 4. sırada yer alıyor.

10 ayda yaklaşık 2,5 milyon aracın geçiş yaptığı köprü, hızlı ve güvenli trafik akışıyla önemli turizm ve ticaret merkezlerine ulaşımda kolaylık sunarken, mevcut mesafeyi 1 kilometre kısaltarak yıllık 14 milyon lira tasarruf sağlayacak.

Adına Türkü derlendi

Kömürhan Köprüsü, adına derlenen türkü ile daha çok gündeme geldi**.** Fırat Türküsü aslında anonimdir. Kaynak kişisi İzzet Altınmeşe olan anonim sözleri İhsan Öztürk tarafından derlenmiş ve bestelenen Fırat Türküsü ilk defa yine İzzet Altınmeşe tarafından seslendirilmiştir.

Şu Fırat'n suyu akar serindir
Ölem ölem derdo ölem akar serindir
Yarimi götürdü (anam) kanlı zalimdir
Ölem ölem kanlı zalimdir
Daha gün görmemiş taze gelindir
Ölem ölem derdo ölem taze gelindir
Söyletmeyin beni anam yaram derindir
Ölem ölem yaram derindir nasıl gülem

Kömürhan köprüsü Harput'a bakar
Ölem ölem derdo ölem Harput'a bakar
Körolası zalim fırat ocaklar yıkar
Ölem ölem ocaklar yıkar nasıl gülem
Ahbapların gelmiş ağıtlar yakar
Ölem ölem derdo ölem ağıtlar yakar
Söyletmeyin beni anam yaram derindir
Ölem ölem yaram derindir nasıl gülem

KARANLIKTAKİ BEYAZ KUŞLAR

Bir zamanlar hayatımızın uzak köşesinde bir derviş adam vardı. Sızıp gitti.

Bu bayram sabahı, sevinçle hüznü aynı teknede karıp eşi dostu aramak için telefonlara sarıldığımda onun adını ve numarasını silmemiş olduğumu fark ettim. Böyle çok silemediklerim var, kıyamadıklarım…

Onu ne çok özlemişim. 8 yıl önce Eyüp Sultan'dan uğurladığımız günkü kadar duygularımın sıcacık ve taze kaldığını anladım. Hak rahmetiyle kuşatsın.

ŞERİF AYDEMİR

Bizim Mehmet Nuri Yardım'ın ömrüne bereket; büyüklerin güzel âdetlerini, yol ve yordamlarını sıkı takip eder. Yaşlı, hasta, hayat yorgunu ve kendini yalnızlığa fazla kaptırmış eski dostları arar bulur, ziyarete gider ve bizi de yanında ister.

Bir güz ikindisiydi. Gedikpaşa'dan Seylan çayı alıp dervişi görmeye gitmiştik. Belki de son tebessümlerimizi, son bakışmalarımızı uzattık birbirimize o gün.

Hanımına, engelli kızına düşkündü. Onların sırça gönüllerine şirin kımıltılarla dokunmak isterdi. O gün bizi görünce, nasıl unuturum, dudaklarının ucunda koca bir kırmızı gül hârelendi.

-Bu ay emekli maaşıma bir bereket çöktü, görseniz, İnci'ye(kızı) iki tane gök desenli kazak aldım.

Hayatı çeşnilendirmeyi biliyordu, bir kadeh sevinç yetiyordu ona.

Ne bekleyeni vardı, ne kendi kimseyi beklerdi. Gene de aha şimdi biri kapıyı tıklatacakmış gibi yol gözetlemesi hiç bitmezdi. Gözü yolda kulakları seste, bilemediğimiz bir hasreti nakışlıyordu ötelere doğru, sanki…

Ne var bu adamların damağında bilmem, o da ekşiyi severdi. Ekşiye gözü doymazdı. Bize de sevdirdi. "Çocuklar! Gelirken yolda ekşi bir şey gözünüze çalınırsa, hele bir de erik olursa sakın kaçırmayın!" diye tembihlerdi.

Bazen ekşi bulmak için yolu uzatırdık, bazen de olmadık yerde önümüze çıkarsa çokça alırdık, ona gitmeye bahanemiz olurdu.

Çakı bulmuş çoban gibi sevinirdi. Şenlenirdi:

-Gelin, derdi. Sesi gürlerdi bizi karşısında bulunca.

- Hele gelin; ben bir çay suyu koyayım, siz de şu kazana(sazını gösterirdi) Davut Sulari'den, Muhlis Akarsu'dan bir Sivas türküsü atın. Kaynasın ha kaynasın!..

Karlı dağlar karın almış karınan

-Cananım benim.

Kaç gün oldu küsülüyüm yârınan

-Dağlar yaz gelsin, söylen tez gelsin.

Hiçbir merhametli komşu yoğumuş,

-Cananım benim.

Bizi barıştıra da nazlı yârınan

-Dağlar yaz gelsin, söylen tez gelsin.

Belli ki, daralan gönlü evlere ocaklara sığmadığı vakitlerde hüznünü ve sitemini bu türkülere misafir gönderiyordu.

İki dünyayı derininde birlemişti. "Dünya ahiretin tarlasıdır" buyruğuna sıdkı bütün imanı vardı.

Yoksuldu ama yoksun değildi. Bir yeşil yaprakla bile olsa ikramın değerini ve derecesini aklında tutardı.

Hanımına ve İnci'sine ne bıraktı, bilmiyorum. Ama bana bir "hâl" ve "söz" mirası kaldı.

Ondan, insana hizmet eden her nesneye hürmet ve muhabbet beslemeyi talim ettim. Hayatın asla elden bırakılmayacak kadar ciddi olduğunu kulağıma küpe yaptım.

Nasıl içten yakarırdı:

-Üzerimize üç kürek toprak atıldığında çıplak hakikatle yüz yüze geleceğiz, Allah o günümüzü kayıra. ***Devam edecek…**

Yusuf Hayaloğlu | Arslan Kacar | Yalçın Yelence

Şöhretler bu oyunda buluştu

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Reşat Nuri Güntekin tarafından kaleme alınan "Balıkesir Muhasebecisi" adlı yapıt, çeşitli tiyatro toplulukları tarafından sahnelemiş olup; 1969 yılında ise Elazığ'da sahnelenmiştir. Elâzığ Lisesi Tiyatro Ekibi tarafından Halk Eğitim Salonu'nda bir hafta boyunca sahnelenen oyunda birçok ünlü isimde yer alıyor. Araştırmacı Yazar Zekeriya Bican'ın arşivinde bulunan siyah beyaz bir karelik fotoda birçok ünlü simanın liseli yıllarındaki görüntüleri bulunuyor. Oyunun yönetmenliğini Munzur Üniversitesi Öğretim Görevlisi Dr. Hüsamettin Kaya yapıyor. Aynı zamanda Folklor Araştırmacısı olan Hüsamettin Kaya piyeste de rol alıyor. Oyunda Ünlü Şair Yusuf Hayaloğlu, Tiyatro Yönetmeni ve Senarist Arslan Kacar, 'Perihan Abla' ve 'Bizimkiler' dizilerinin yönetmeni ve senarist Yalçın Yelençe ve Diş Hekimi İclal Ekmen de bu kadroda yer alan isimlerdi.

Fotoda: Ayaktakiler; Soldan sağa Arslan Kacar, Faruk Özbay, Yusuf Hayaloğlu, Celal Yüce, Necdet Çubukçu, Mehmet....., Yalçın Yelence, Hüsamettin Kaya.

Oturanlar; Aysu Çelikyüz, Güler Kınık, Hayrettin..., Asım Yılmaz, İclal Ekmen, Sema Karagülle.

“TILISIMLI AYNA” NEREDE?

İç içe olan 4 daireden ve tunçtan oluşan aynada baykuş tasviri, 12 burcun tasvirleri, insan tasvirleri ve en dıştaki dairede ise Kova Burcu hizasına gelen bir kitabe bulunuyor.

YÜCEL ÇAKMAK

Harput Artuklu Hükümdarlarının sonuncusu olan Nureddin Artukşah’a ait olan ve tılsımlı olduğu sanılan tunç bir aynanın akıbeti ne oldu.

1963 Yılında Turizm ve Tanıtma Bakanlığı yapan Elazığlı Kültür Adamı Nurettin Ardıçoğlu’nun da peşinde olduğu “Tılısımlı Ayna”nın en son Paris’te olduğu sanılıyor.

Nurettin Ardçoğlu, 1966 yılında 30. Sayısı yayımlanan Yeni Fırat Dergisi’ndeki yazısında, “Tılısımlı Ayna”dan bahsediyor. Ardıçoğlu, Harput Artuklu Hükümdarlarının sonuncusu olan Nurettin Artukşah’a ait olan tunçtan olan aynanın Paris’te olduğunu belirtti. Aynanın ilk olarak Paris’te Kont Blacas adlı bir koleksiyoncuda olduğunun daha sonra Kont Blacas’ın ölmesiyle aynanın nerede olduğunun bilinmediğini söylüyor.

Ayna hakkında bilgi veren bir kitabın Fransa Milli Kütüphanesi’nde bulunduğunu ifade eden Ardıçoğlu, bu kitapta yer alan Ayna hakkında fotoğraf ve bilgilerin bir kopyasının bir arkadaşı tarafından kendisine ulaştırıldığını söylüyor.

Ardıçoğlu, aynanın bir fotoğrafını bir kitapta gördüğünü belirterek, fotoğraftaki aynayı şöyle tarif eder:

“Göründüğü üzere, iç içe dört daire, bu yüzü dört kısma ayrılmıştır:

İçte, merkezi teşkil eden kısımda, stilize bir baykuş veya fantastik bir kuş tasviri var.

İkinci kısımda, yedi tane büst halinde insan tasviri bulunmaktadır.

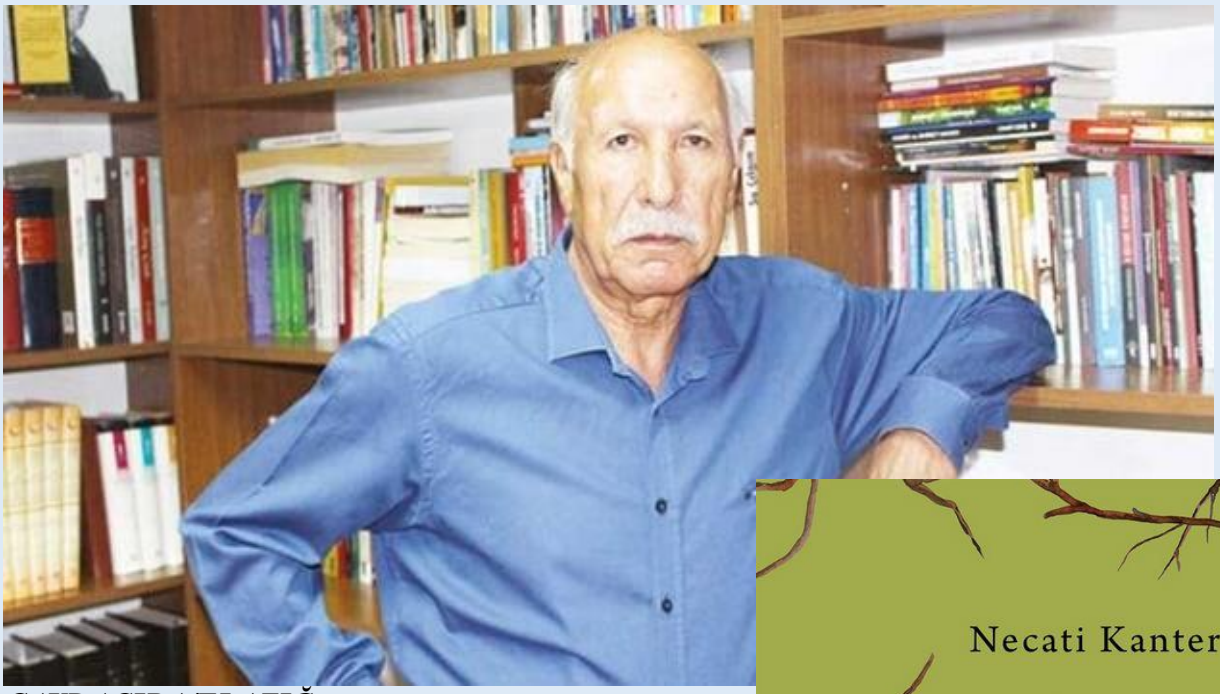
Üçüncü kısımda, her biri bir daire içinde, oniki burcun işaretleri işlenmiştir. Merkezdeki baykuşun tam başı hizasında, Hamel (kuzu) burcu bulunmaktadır. Bundan itibaren, sola doğru sırasıyle Sevr (Öküz), Cevza (İkizler), Seretan (Yengeç), Esed (Arslan), Sümbüle (Başak), Mizan (Terazi), Akrep, Kavs (Yay), Cedi (Oğlak), Delv (Kova) ve Hut (Balık) burçları bu kısmı dolduruyordu.

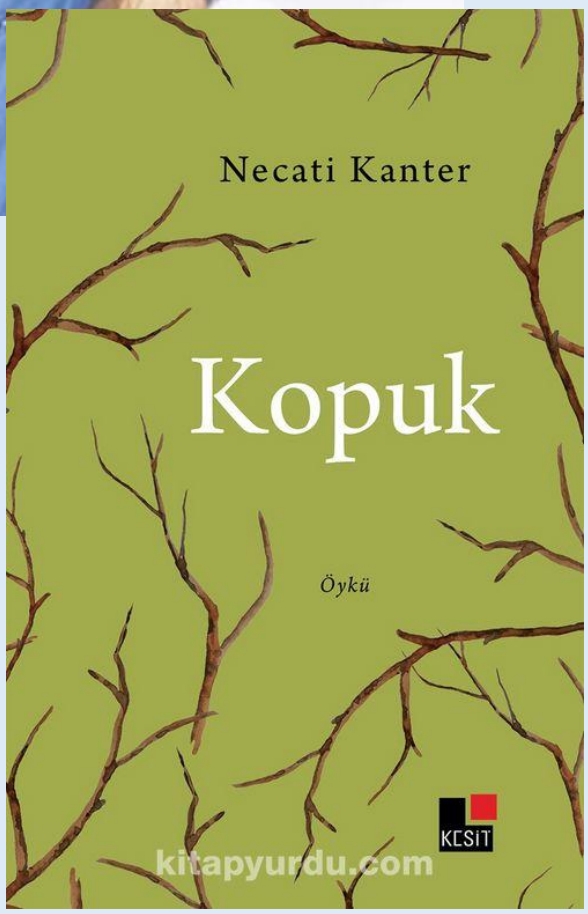
En dışta yani dördüncü kısımda ise, Kova Burcu’nun hizasına gelen yerden başlamak üzere şu kitabe yazılıdır:

“İzzül-Mevlana es-sultan’ül-alem’ül-adil’ül-müeyyed’ül-mansur elmelik ül- müiz nur üd-dünya v’ed-din ebil-fadl Artukşah bin el-Hızır bin İbrahim bin Ebubekir bin Karaarslan bin Davud bin Sağman (Sokman) bin Artuk muin-i Emirül-Mümini”

Kitabede kendisinde, tantanalı unvanlarla (Sultan) olarak bahsedilen Nurettin Artukşah, Artuk Hanedanı’nın atası olan Artuk Bey’in sekizinci kuşakta torunudur. Kitabede de Artukşah’ın babası ve dedeleri sayılmıştır.”

Kanter'in yeni kitabı 'Kopuk' yayınlandı

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

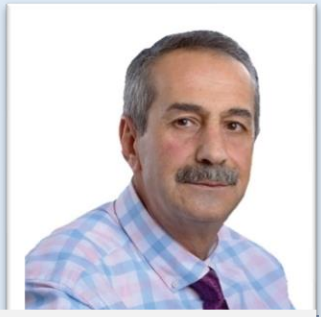
Öykü türünde eserler vermeye devam eden Necati Kanter'in yeni kitabı 'Kopuk' adıyla Kesit Yayınları tarafından yayınlandı.

"Bürde, Bir Hırka-i Saadet Romanı" adlı bir romanı da bulunan Necati Kanter'in Bizim Şehrin Divaneleri ve İsmi Gül adlı öykü kitaplarından sonra üçüncü öykü kitabı 'Kopuk' oldu. Kitapta daha önce çeşitli edebiyat dergilerinde yayınlanan 13 ayrı öykü bir bulunmaktadır. Kanter neden öykü ve nasıl yazdığını şu cümlelerle anlatmaktadır. "Kâinattaki her şeyin, her varlığın, Elest Bezminden bugüne kadar yaratılmış her canlı veya cansız varlığın bir öyküsü var. Kıyamete kadar da bu durum böyle olacaktır. Cennetin, hatta cehennemin bile bir öyküsü var. Dolayısıyla ben de hayatın içinde gördüğüm her varlığın yerine kendimi koyarak öyküsünü yazmaya gayret ediyorum. Nasıl resim, şiir, müzik ve benzeri bütün sanatlar birer anlatma biçimiyse öykü de benim için en uygun bir anlatma ve ifade biçimidir". Kanter yeni eserinde sade ve sıcak bir üslupla Anadolu insanının hüznünü, sevincini, zaman ve mekânları, kişiler ve olaylara samimi bir anlatımla yer vermektedir.

Necati Kanter 1949 yılında Elazığ'da doğdu. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesini tamamladı. Çeşitli okullarda öğretmenlik ve yöneticilik yaptı. Fırat Üniversitesi İlahiyat fakültesinde "Türk İslam Edebiyatı" uzmanı olarak görev yaparken 2008 yılında emekli oldu. Necati Kanter "Bizim Külliye" kültür ve sanat dergisi kurucuları arasında yer aldı. Öykü ve oyun yazma çalışmaları fakülte yıllarında başladı. Öykü ve yazıları Günışığı gazetesi, Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Muştu, Türk Edebiyatı, Berceste, Kültür Dünyası, Yedi İklim, Edebiyat Ortamı, Türk Edebiyatı ve Bizim Külliye Dergilerinde yayımlandı.

İÇ HUZUR

İnsan bu iki kelimeyi ömür boyu arar. Ne kadar dünya işleri yolunda olursa olsun iç huzur ayrı bir mecradır, ayrı bir kulvardır. İç huzuru insana sağlayan sadece mal mülk para olmadığını biliyoruz.
İç huzur insan ruhu ile ilgilidir. Ruhtaki dinginlikle ilgilidir. Ruhu huzurlu kılan yemek içmek değildir, para değildir. Ruhun beslendiği gıda tamamen kendi özü ile ilgilidir. Mesela ruh kendini var eden bütün ile huzur bulur, güçlenir.
Hayat dengeler üzerine kuruludur. Yemek mal mülk fiziki ve kısmen psikolojiyi etkileyen faktörlerdir.

BİLAL CİVELEK

Ruhun gıdası maddeden çok maneviyattır. Vücudun iki bölümden oluştuğuna inanıyorsak içimiz kolay. Ruh ve bedenden oluştuğuna inanıyorsak yol haritamız hazır demektir.
Vücut tamamen dünyevi maddelerden beslenir. Onu beslemek güçlü yapmak çok da zor değil. Şayet sağlıklı iseniz çalışır çabalar vücudu mutlu edebilirsiniz. Onun mutluluğu dünya varlıklarıdır.
Vücudu besleyip ruhu unutmak iç sıkıntı ve huzursuzluğun başlangıcıdır. Ruhun zayıf düşmesi dengeyi bozar. Biri aç diğeri tok yaşamak, mutlaka birinin hastalanmasına neden olur.
İç huzur insanın inançlarını hayata geçirmesinde elde edilir. Kendini kontrol etmesi, ibadetle uğraşması, kendisi ile zaman zaman hesaplaşmakla, kendini düzelterek yola devam etmekle huzur bulunur.
İç huzuru bulmanın başka da bir yolu yoktur. Doğru yaşamak, doğruyu inançla buluşturmak, hayatı kabullenmek ve egoist bir yaşamdan uzak durmak iç huzurun en temel gıdasıdır.
Dünya değiştikçe iç huzur zorlaşıyor. Çünkü insan gelişen dünya ve sosyal refaha ulaştıkça doyumsuzlaşıyor ve ruhu unutup dünya malına daha çok sahip olmak için hırslı hale geliyor.
Zamanımızın insanı iç huzuru bulma konusunda işine gelen yolu denemekle boşuna uğraştığının farkında değil. Zoru ve egoya zor gelen şeyleri reddettikçe iç huzurdan uzaklaştığının farkında değil.
Mesela bir insana gel bundan sonra her gün yoga yapalım, ya da şu sporu yapalım, her sabah erkenden kalkıp yürüyelim desen reddetmez. Ama gel namaza başlayalım dediğin an sizden bağını hemen koparır ve sizden uzaklaşır. Çünkü Namazın bir tek rekatı yıllarca yoga yapmaya bedeldir. Ruhunuzla direk buluşuyorsunuz. Ve ruh güçleniyor, mutlu oluyor. Bu egonun işine gelmez.
Zira siz namaza başladığınız an egonun kontrolünden çıkmış olursunuz. Bireysellikten evrensel bir düşünce ile yaşamaya başlarsınız.
Yolculuk haritası değişir. Sizi var eden ruh ve ruhun sahibi ile yolculuk yaparsanız iç huzur da yakalamış olacaksınız. Oysa ego bunu istemez. Ne kadar huzursuzluk o kadar istek ve kulvar değiştirme olacak ki, bu da egonun istediği kıvamdır.
Modern insanın huzur bulamamasının altında ruhunu unutması yatmaktadır demiştik. Gerçekten şayet bir ruh tomografisi, filmi olsaydı ruhumuzun filmini çekseydik ruhumuzun ne kadar gıdasız kaldığını, zayıf düştüğünü görecektik. Ne yazık ki, vücudumuzu görüyoruz ve onun durumunu değerlendirebiliyoruz fakat ruhun durumu hakkında bir bilgi edinme şansımız yok. Ancak iç huzur arayışında, iç sıkıntısı çekildiğinde fark edebiliyoruz. Fark ediyoruz ama iyileştirmek için teşhis koyamıyoruz.
İnsan ruhuyla vardır vücudu sadece emanettir. Kalıcı değildir. Ruh ebediyen gerçek varlığımızdır ama vücut bir süre sonra bizden ayrılıp hammaddesine karışacaktır. Dünya o kadar bizi uyuşturuyor, cezbediyor ki, ebediyen sahip olduğumuz varlığımızı unutturup bir süre geçici beraber olacağımız varlığa yöneltiyor. İşte iç huzur bu noktada baş gösteriyor. Gelin artık sahip çıkalım. Kenar köşede kendi haline terk ettiğimiz aslımıza sahip çıkalım. Bakın o zaman içinizde ne çiçekler açacak ne baharlar yaşayacaksınız. Bir de ruhu beslemenin bir ödülü var. Öyle bir ödül ki, ebediyen sürecek bir ödül. Zamanı gelince öldüğünüzde zayıf unutulmuş, sıska bir ruhla ölmek yerine, zinde, güçlü, evreni katedecek bir ruha sahip olacağımızı da unutmamak lazım.
Hem dünyada hem ölünce ahrette güzel bir ebedi yaşama doğru uçmaya ne dersiniz.
Nerden mi başlayalım?
Tabii ki, önce ahlaki bir restorasyonla ve sonra namaz kılmakla….
Çünkü Ahlak ibadetten önce gelir.

Kürsübaşı Gecesi'nde buluştular

ÇAYDAÇIRA/İZMİR

İzmir 23 Elazığ Kültür Eğitim ve Dayanışma Derneği'nin düzenlemiş olduğu "Kürsübaşı Gecesi"ne Ege Bölgesinde yaşayan Elazığlılar bir araya geldi.

İzmir'de özel bir mekânda düzenlenen Kürsübaşı Gecesi'ne İzmir'de bulunan Elazığ Derneklerinin katılım sağladığını belirten Ege Elazığ Dernekler

Federasyonu (EGEELDERFED) Başkanı Metin Karataş, "İzmir'de yine Elazığ rüzgarı esti,11 ayda 7. Kürsübaşı düzenlemek üstelik ne sponsor ne belediye ne v.s katkılarla sadece inanmış 23 insan ve derneklerimizle, bu ancak Ege de Elazığlılar Federasyonunun imza atabileceği bir organizasyondu. Allah'ına çok şükür başardık. Bu mükemmel geceyi hazırlayan başta Elazığ dernek başkanımız sayın Ahmet Kaya ve yönetim kuruluna, federasyon genel sekreterimiz Alper Doğan beye, mali işler başkanımız Oğuz Öztürk beye, sanat kolları başkanımız Erdinç Tan bey ve Hünkar Akgün beye, İlhami Çınar bey ve Nihat Köse beye, federasyonun tüm yönetim kuruluna, tüm dernek başkanlarına ve katılan tüm Elazığlı dostlarımıza binlerce teşekkür ederiz. İyi ki varsınız." dedi.

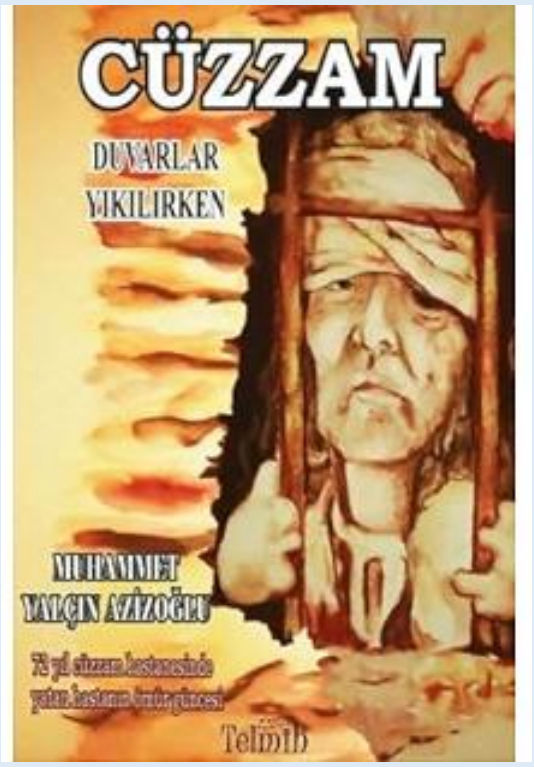
Cüzzam Duvarları Yıkılırken

Cüzzam diğer adıyla lepra, 19. yüzyılda keşfedilen bir hastalıktır. Şekilsiz cilt kusurlarına sebep olabilen cüzzam tedavi edilmediği zaman daha ciddi problemlere yol açabilir. Bakterilerin sebep olduğu bu hastalık yavaş yavaş ilerler ve sinirlere saldırarak ağrı algılama yeteneğinin kaybolmasına sebep olabilir. Geçmiş yıllarda sık sık karşılaşılan bu hastalık gelişen tıp ile artık daha kolay kontrol altına alınan hastalıklardandır.
1941 yılında Elâzığ'da Türkiye'de kurulan cüzzam hastanesinde 72 yıl yaşamış hastanın hayatını anlatıyor. 5 yaşında ailesinden ayrılan şehirde amcası ve yengesi tarafından hastaneye yatırılan Sabri'nin yaşadıkları etkileyici bir dil ile anlatılıyor.

AYLA KOÇ

Geçmişte çaresi olmayan bir hastalıkmış. Cüzzam yoksul hastalığı olarak da biliniyormuş. İnsanlar veba ile cüzzamı karıştırıyormuş maalesef vebalı insanlardan kaçındığı gibi cüzzam hastalarından da kaçıyorlarmış. Cüzzam hastaları ve yakınları toplum tarafından ötekileştiriliyormuş.
Cüzzam kitabının yazarı değerli Muhammed Azizoğlu ile yolumuz yardım kampanyasında kesişti. Elazığ'da Sma hastası bir bebeğin kampanyasına kitap bağışında bulunmuştu ve ben o gün Cüzzam ile tanıştım kitabı okuduktan sonra yazarı ile görüşüp fikir alışverişi yaptık.
Muhammed Bey bu kitabı uzun süren araştırmalar sonrasında kalem almış ,5 yıllık bir çabanın ürünü. Bu araştırmalar kapsamında Cüzzam Hastanesi'nde başhekimlik yapan doktorlar ile cüzzam hastaları ve hasta yakınları ile görüşülmüş Döneme tanıklık etmiş insanlardan belgeler eşliğinde bilgiler alınmış. Bu kadar emeğin karşılığı olarak da okuyucuyu doyuran son sayfasına kadar etkileyeceğini kaybetmeyen bir eser ortaya çıkmış. Cüzzam hastalığı ile alakalı fikir sahibi oluyor bu romanı okuyan. Cüzzam hastalığı ile alakalı ciddi bir farkındalık oluşturuyor kitap. Bu kitabı okurken bazen o 5-6 yaşlarında bodrum katında doktorun karşısında titreyerek bekleyen çocuğun üşümesini hissediyorsunuz. Terk edilmişliği ötekileştirilmişliği yaşıyorsunuz. Hastane koridorlarında o kekremsi kokuyu hissediyorsunuz.

Bazen de Cüzzam ile mücadele edebilmek için ne yaparız diye düşünen doktorlarla birlikte fikir alışverişinde bulunuyorsunuz. Yaşanmışlığı hissettirecek kadar güzel bir dil kullanmış yazar. Cüzzam Hastanesi'nin etrafı 8 metre yüksekliğinde Duvarlarla çevrilmiş hastaneden çok tecrit evi hapishane şeklinde. Hastaları iyileştirmenin yanında bir taraftan da toplumdan soyutlayan bir cezaevi gibi.
Cüzzam hastaları ile birlikte ailelerde ötekileştirilmiş köylerinde mahallelerinde. İnsanlar hem hastalıkla mücadele etmiş hem toplumun bu soyutlayıcı davranışı ile. Birçok aile göç etmiş memleketlerinden
Hastanenin duvarları dışarıdaki halk ile hastalar arasında çekilmiş bir zırh bir sınır gibi. Hastalar bir taraftan tedavi olmaya çalışırken tecrit edilmiş olması toplumdan uzaklaştırılmanın acısını yaşıyorlar . 1960'lı yılların başında hastanenin duvarları yıkılıyor dışarıdaki hayatım varlığını hissetmeyen hastalar duvarların yıkılması ile

birlikte iyileşme süreçleri hazırlanıyor aynı zamanda bu hastalıkla ilgili insanları zihnindeki duvarlarda yıkılıyor.
1960'lı yıllarda 1940 ve 60 sonrasını anlatan harika bir roman Bir sosyolog olarak defalarca okuduğum çok beğendiğim bir eser Bazı kitaplar gruplandırabiliriz tarihi, psikolojik, sosyolojik ya da araştırma kitabı şeklinde. Bu kitap birçok alanı kapsıyor yıllar süren bir araştırma eseri olduğu için tarihsel bir yönü var. Kitabın geçmiş dönem tarihimizde günümüzde önem tarihini değerlendirme imkânı veriyor okurlara. O dönemki sosyal yaşantı dönemin şartları toplamı bu hastalığa ve hasta yakınlarına bakışına da yer verdiği için sosyolojik yönden de değerli bir eser. Sağlık sistemindeki aksaklıkları hasta doktor ilişkisine o dönem ki mevcut hükümetin sağlık politikalarına da yer verdiği için kitabın siyasi bir yönü de bulunuyor. Bir çocuğun hastane sürecinde yaşadıkları hastalarla olan ilişkisi etkileyici bir dile anlatıldığı için psikolojik roman severlerin ilgi ile okuyabileceği bir eser.
Geçmişte Cüzzam Hastanesi'nin duvarları yıkıldı. O duvarlarla beraber insanların zihnindeki duvarlarda yıkılmaya başladı. Acaba günümüzde zihnimizdeki duvarları ne kadar yıka biliyoruz. Hasta bir insan gördüğümüzde o insanı rahatsız etmeden o insana dikkatle bakmadan sakin ve saygılı bir şekilde yanından geçebiliyoruz ya da bizden farklı yaşayan insanın değer yargıları olan fiziki özellikleri olan insanlara karşı zihnimizdeki duvarları yıkarak sadece insan olarak değer verebiliyoruz.
Zihnimizdeki tüm duvarların yıkıldığı daha güzel daha barışık bir dünyada yaşamak temennisiyle…

Elazığlı Kadın Ressamlardan anlamlı sergi…

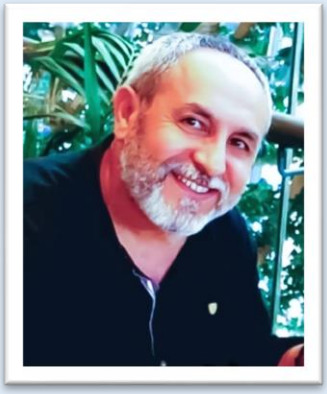
ÇAYDAÇIRA/ANKARA

Ankara Elazığ Kültür Derneği, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü anısına Elazığlı Kadın Ressamları bir araya getirerek, Dernek binasında sergi düzenledi.

"Elazığ Kadınlarıyla Sanatın Renkli Dünyası" adıyla düzenlenen Karma Sergide Elazığlı Hüveyda Tektemur, Hatice Fırat, Nesrin Barutçu, Mefkure Akçin ve Tülay Çatal'ın eserleri yer aldı. 8 Mart'ta serginin açılışını yaptıklarını belirten Dernek Başkanı Mehmet Ergün, "Açılışımıza çok sayıda hemşerimiz ve misafirlerimiz katıldı. İş İnsanımız Sayın Salih Özbulut, Derneğimizin önceki Başkanlarımızdan Sayın Kenan Tektemur, Sayın Ahmet Ayaz, Yüksek İhtisas Üniversitesi Rektörü Sayın Prof. Dr. Kadirhan Sunguroğlu, Arapgir Dernek Başkanımız Sayın Hüseyin Özdemir ve ismini sayamadığım hemşeri ve dostlarımız katılmıştır. Derneğimizin Kadın Kolları Başkanımız Sayın Gülcan Polat'ın öncülüğünde ressamlarımız Sayın Hüveyda Tektemur,Sayın Hatice Fırat, Sayın Nesrin Barutçu,Sayın Mefküre Akçin ve Sayın Tülay Çatal hanımefendilere dernek Yönetimi olarak teşekkür ediyoruz." dedi.

GADANALAM

İRFAN KARABULUT

Bizde bi zemanlar çağaduğ
He çağaduğ amma
Böyüglerımızın göynünde ağaduğ
Gonşularla ermeni hırıstiyan müslümanduğ
Dedı godu yoğudu horata yaparduğ
Barabar yabana davar salarduğ
Gadanalam duz gadar gıymet varıdı

Kürsü başına bacı gardaş kibin toplanidik
Allağ muhammed aliye salavat getiridik
Hak divanında alevi kızılbaş sünni bilmidik
Namaza niyaza heç mı heç gara çalmidik
Gapı gonşuyu mala mülke satmidik
Gara erig de ossa huzurdan başga datmidik
Gadanalam günağınca sevabımuz varıdı

Esgüden deyim ha çoğ hoş yaz olidi
Dabağhanadaki gavağlardan irüzgar üfiridi
İlkin güneş gapıda yüzümüzü yalidi
İpe serili cevizi gazan dutla gaynadidi
Gursağumda heves göynüde göllübağ çağlidi
Gaya başında aşşamlar fırata nassı ağlidi
Gadanalam dil lal içerümde güller varıdı

Torpağ küpün bekmezine gar gatarduğ
Üreğin mangalında sevda ataşı yağarduğ
Evliya gapısında her dua bi yastuğ
Canumuz gurda guşa amanat yatarduğ
Her birimiz çağaken bi saltanattuğ
Birimiz aşşamsa o gadar sabbağduğ
Gadanalam kuşğanada helalından aş varıdı

Düğünlerde halayda gol gola dik duridik
Yumurta doppuğu inadina yere vuridik
Çedeneyi dibeğde sabırla dögidik
Ayrana gözeden buzlu su çarpidik
Loğ çamurunda sıraynan dam küridik
Gar yağduğu zeman heç hestelenmidik
Gadanalam gışın muratda yığanmağ varıdı

Bilimisin çağam biz ajluğdan çoğ titredüg
Ajduğ amma sürüdük ginede ölmedüg
Her baharın nevruza sevdalı kengerdüg
Mayıs gapısında çiçek açınca çüt sürdüg
Üstümüzde gara öynüg mozik çevirdüg
Çağala aluc çigidi cebımızden esgüldmedüg
Gadanalam her bi şeye doymağ varıdı

Ah benı benı şindikinin genc guşağı deliler
Varsa yoğsa ejnebı kültürü deyiler
Genclüg dediğin elden gidi gıymet vermiler
Erkeği gadını diz dize günübirlig egleniler
Cebindeki üç guruşu çakkal çukkala veriler
Torpağa basmamış alın terı nedır bilmiler
Gadanalam esgüden ar namus varıdı

Elazığlılar Meşk ve Horata Gecesi'nde…

İbrahim Yetişir türküleriyle geceye renk kattı.

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Büyükçekmece Beylikdüzü Elazığlılar Derneği'nin ilk geniş katılımlı "Elazığlılar Meşk ve Horata Gecesi"nde Elazığlılar hasret giderdiler.

7 Mart 2024 tarihinde Beylikdüzü Fatih Sultan Mehmet Kültür ve Sanat Merkezi'nde düzenlenen geceye İstanbul'da yaşayan Elazığlılar ilgi gösterdiler. 2023 Yılı Ağustos ayından beri faaliyet gösterdiklerini ifade eden Dernek Başkanı Feyzi Özcan, "Her ayın 23'ünde küçük çaplı sohbet ve meşkler düzenliyorduk. Bu küçük sohbetlere katılamayan hemşerilerimiz bizden daha geniş katılımlı etkinlik yapmamızı istediler. Bizde yönetim olarak Beylikdüzü Belediyesinin destekleriyle Beylikdüzü Fatih Sultan Mehmet Kültür ve Sanat Merkezi'nde "Elazığlılar Meşk ve Horata Gecesi" düzenledik. Geceye katılım iyiydi. Avrupa yakasında yaşayan hemşerilerimiz iştirak ettiler. Gecede Elazığlı sanatçılar İbrahim Yetişir, Volkan Köksal ve Cumali Atilla sahne alırlarken, halk oyunları ekibimizde yöremizin oyunlarını sahnelediler. Gecemize katılan ve destek verenlere teşekkür ediyorum. Bu tür etkinlikleri zaman zaman düzenleyip hemşerilerimizle bir araya geleceğiz." dedi. Aslında ah vah

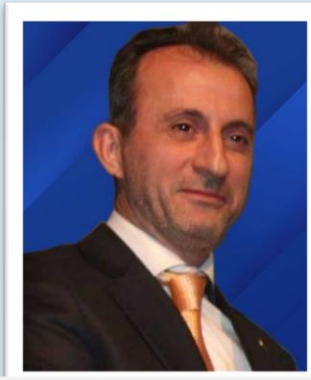

MİSAFİRSİZ BAYRAMLAR

Her geçen günümüz maalesef bir önceki günü, her bayram da bir önceki bayramı aratır oldu. Çocukluk ve gençli yıllarımızın bayramlarını bir daha yaşama şansımızın olmayacağını bilmekle beraber, yaşadığımız zamanın şahitleri olarak geleceğe not bırakmak da biz kalem erbaplarının asli vazifesidir.

Misafirlerin fazlalığından, zahmetin çokluğundan dert yana yana bugün evlerimizde çok şükür! misafir kalmadı artık.

Misafire ait odalarımız, yiyeceklerimiz, tatlılarımız, tabağımız çanağımız hatta ve hatta sigaramız bile varken, artık geldiler diye şeker şerbet ezilen aziz misafirlerimizin yerine koyabildiğimiz tek şey cep telefonlarımız.

AHMET TAHİR ERDEM

Daha ortalık aydınlanmadan annelerimiz başımıza dikilir, Arife gününde alınmış yeni bayramlıklarımıza bir zeval gelmesin diye sıkı tembihler arasında uykulu uykulu bizleri Bayram Namazına yollarlardı.

Namazdan gelir gelmez hazır olan bayram kahvaltısına ailece oturulur, annemin o bayram telaşesi içerisinde hangi arada hazırladığına hep şaştığım, sıcacık el böreklerinin kokusuyla mest olurdum.

Kahvaltı hep acele yapılır, önce aile büyüklerimizin elleri öpülür, harçlıklar alınır sonra evin çocukları olarak öğretilmiş vazifelerimizin başına geçerdik. O zamanlarda bütün sülalenin gezilme şartı vardı. On dakika önce başka bir gezmede veya sizde dahi görüşmüş olsanız bile mutlaka iade-i ziyarette bulunmak yazılı olmayan bayram kanunları arasındaydı. Ol sebeple daha kahvaltının keyfi bitmeden kapı çalmaya başlar ve bayram ziyaretleri resmen başlamış olurdu.

İki kız kardeşim bayram boyunca neredeyse mutfaktan hiç çıkmaz, biri gelen misafirlere ikramları hazırlar bir diğeri gelen boşları temizler, bir sonraki servise hazır eder, o arada da gelen, giden misafirlere ‘hoş geldiniz-güle güle’ demek için de kapı ağzında da olsa görünmek zorunda kalırlardı.

Ben ve benden iki yaş büyük olan ağabeyimde kapıyı açmak, misafirleri içeriye almak, ayakkabıları düzeltmek, ikramları ve boşları, mutfaktan odaya, odadan mutfağa taşımakla mükelleftik.

Hazır tatlının ne olduğunun bilinmediği yıllardı. Annelerimizin kırk emekle açtıkları Dolangerler, Nuska tatlıları, su börekleri bir dilim yiyip bırakanlara bile tabağı bitirene kadar yeminlerle methiyelerle yedirilirdi, insanların maddi gücü, evet yoktu ama gerçekten zengin gönülleri vardı. Gelenin de gidenin de Allah’tan olduğunun bilindiği zamanlardı.

Misafirlik dediğiniz hepsi topu 15-20 dakika sürerdi, Bayram ziyaretinin kısası makbuldü, çünkü gezilecek kapı ve gidilen evlerinde misafiri hep çoktu. Ama kısacık yirmi dakikada ev sahibi size ne ikram edeceğini, sizi nasıl ağırlayacağını şaşırır, evinde seçkin olarak neyi varsa size ikram etmek için çırpınırdı adeta.

Önce misafir odalarımız tarih oldu, ardından evde hazırlanan sini sini tatlılarımız kutu kutu dışarıdan gelmeye başladı. Gurbetten sılaya dönüşleri bir kenara bıraktık, insanlar bayramda aman kapıyı biri çalar da ikramda bulunmak zorunda kalırız diye tatile çıkmaya, çıkamayanlarda bağa bahçeye kaçmaya başladı.

İnsanlar lokmalarını iki kişiyle paylaşmak yerine iki dizi arasında yiyip resmini paylaşmak görgüsüzlüğüyle nam salıp, çokça ‘emeoji’ alamaya başladılar.

Ve tüm bu yaşadıklarımız gelecekte görmemiz muhtemel bayramlardan çok daha iyi olacak inanın. Çünkü maalesef gelecekte Bayram kavramı sadece bir tatil zamanının adı olarak kalacak.

Hani Rahmetli Arif Nihat Asya şiirinde diyor ya;

Bize bir nazar oldu Cumamız Pazar oldu
Ne olduysa hep bize azar, azar oldu.

Bayramınız Bayram ola.

Ankara'da "Elazığ Divan Meclisi" kuruldu

ÇAYDAÇIRA/ANKARA

Ankara Elazığ Dernekler Birliği Federasyonu (ELBİRFED)'nun düzenlediği ve Prof. Dr. Türker Eroğlu'nun yazıp yönettiği "Elazığ Divan Meclisi" adlı müzikli sahne gösterimi, 6 Mart 2024 tarihinde, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Itrî Kongre ve Kültür Merkezi'nde sahneledi.

Düzenlenen etkinliğin bir konser veya alışılagelmiş bir "Kürsübaşı Gecesi" olmadığının altını çizen Prof. Dr. Türker Eroğlu, "Tiyatral bölümlerin bulunduğu, bir divân meclisiydi ve müzik icracıları hem duayen Harput icracıları hem de Devletin sanatçılarıydı.

Bu projede, kökleri "Toy" adı verilen devlet meclislerine ve şamanların ritüellerine, Yesevî meclislerine ve dahi "Kırklar Cemi"ne dayanan; Türk kültüründe ahilik, yarenlik, sıra gecesi ve arifâne adı verilen dayanışma, yardımlaşma ve eğitim kurumlarının arifler meclisinden, Elâzığ'a ait olanını sergiledik." dedi.

Prof. Dr. Türker Eroğlu'nun yazıp yönettiği bu etkinlikte, Harput Müziği'nin duayenlerinden TRT Ankara Radyosu Ses Sanatçısı Muzaffer Ertürk, Ankara Devlet Türk Halk Müziği Korosu Ses Sanatçısı Hasan Öztürk ile Ankara Devlet Türk Halk Müziği Korosu Şef Yardımcısı Turgay Coşkun ve Ankara Devlet Türk Halk Müziği Ses Sanatçısı Faik Doğukan Öztürk solist olarak sahne aldılar.

Etkinliğin tiyatral bölümlerinde ise, Rıdvan Dağlar, İsmail Eroğlu ve Erdoğan Kesici ile Ünsal Gündoğdu vardı.

Geceyi Millî Savunma Bakan Yardımcısı Şuay Alpay, İçişleri Bakan Yardımcıları Mehmet Aktaş ve Mehmet Sağlam, Gazi Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Musa Yıldız, Elazığ Milletvekili Gürsel Erol, Eski Bakanlardan Mehmet Aydın, Vali Cahit Kıraç, Eski Milletvekilleri ve İş Adamları izlediler.

Keskin, “Kara Ağaç Destanı”nda rol aldı

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

İstanbul’da sanat yaşamını sürdüren Elazığlı Sanatçı Yakup Keskin, TRT1’de yayımlanan “Kara Ağaç Destanı” dizisinde rol alıyor.

Kara Ağaç Destanı, 1970’li yıllarda geçen bir toprak hikayesini anlatan bir dizidir. Ağalık sistemi üzerinden güç, feodalite ve sınıf çatışmaları gibi konulara odaklanırken, aile bağları ve geçmişi de konu edinmektedir. Dizide her karakterin kendine has hikayesi izleyiciye aktarılırken, gizemli bir atmosfer eşliğinde geçmişe yolculuk yaparak kültürel ve toplumsal olaylar ekrana taşınmaktadır. Tüm ağaların topraklarını ele geçiren ve ayakta kalan son rakibi Osman Ağa'yı öldürten Celal Ağa'yı takip eder. Celal Ağa'nın gazabından korkan Osman Ağa'nın oğlu Ömer, Celal Ağa'nın karısına emanet edilir ve tesadüfen aynı gün Celal Ağa'nın bir kız çocuğu doğurur. Osman Ağa'nın karısına emanet edilir.

Elazığlı Sanatçı Yakup Keskin dizide eşkıya ‘Karakuş’ karakterini canlandırıyor. Kara Ağaç Destanı, Motto Yapım imzalı, ilk bölümü 23 Şubat 2024 tarihinde yayımlanan dram türündeki Türk televizyon dizisidir. Dizinin yapımcılığını Hasan kurul üstlenmektedir. Yönetmen koltuğunda ise Ufuk Hakan Eren bulunmaktadır. Başrollerinde Olgun Şimşek, Emre Kıvılcım, Hakan Boyav, Özlem Conker, Merih Öztürk ve Meltem Akçöl yer almaktadır. TRT 1 'in yeni dizisi 'Kara Ağaç Destanı' Cuma günü 20:00 'da TRT 1 ekranlarında.

1981 yılında Elazığ’da doğan Yakup Keskin, İlköğretim, ortaöğretim öğrenimini Elazığ’da tamamladı. Beykent Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi İletişim ve Tasarım Lisans, Oyunculuk Bölümü Yan Dal, AÖF Halkla linkiler ve Tahnitim Ön Lisans, AÖF Adalet, Bölümü On Lisans mezunu olan birçok sinema ve dizi filmlerde rol aldı. Son 12 yıldır sektör içerisinde yer alan Keskin, birçok tiyatro eserini yönetip ve oynamıştır.

Birçok unvanı taşıyan Elazığ Beyefendisi:

ŞÜKRÜ KACAR

Şükrü Kacar, 19 Mayıs 1927 tarihinde Kovancılar İlçesine bağlı Kacar Köyü'nde dünyaya geldi. İlkokulu Çaybağı İlkokulu'nda tamamladıktan sonra Akçadağ Köy Enstitüsü'nden 1944 yılında mezun oldu. 24 Kasım 1944 tarihinde Kacar İlkokulu'na başöğretmen olarak atandı. Sonra sırasıyla Kovancılar ilkokulu Başöğretmenliği (1947-1950), Palu Bölgesi Gezici Başöğretmenliği (1950), Kaçar İlkokulu Başöğretmenliği (1951-1955), Hankendi İlkokulu Başöğretmenliği (1955) görevlerinde bulundu. 1955 yılında Gazi Terbiye Enstitüsü Pedagoji Bölümü'nü kazandı. İki yıllık tahsil hayatından sonra Mardin'de ilköğretim müfettişliği (1957-59) ve Akçadağ'da öğretmen okulu meslek dersleri öğretmenliği (1959-1962) yaptı. 1962 yılında Elazığ Halk Eğitimi Başkanlığına getirildi. Halk Eğitimi Başkanlığından sonra kısa bir süre Niğde Ulukışla Ortaokulu Türkçe öğretmenliği yaptı.

Haziran 1968 seçimlerinde bağımsız olarak Elazığ Belediye Başkanı adayı oldu ve seçimi kazanarak 1973 yılına kadar bu görevi sürdürdü. Bu görevinin ardından çocuklarını okutmak amacıyla İstanbul'a gitti. 1978-80 yılları arasında Yüksek Öğrenim ve Kredi Yurtlar Kurumu İstanbul Bölge Müdürlüğü görevini yürüttü. 1981 yılında Genel Müdür Danışmanı iken ikinci kez emekliye ayrıldı. Bu ikinci emekliliğinden sonra Elazığ'a döndü ve halen burada hayatını sürdürmektedir. Şükrü Kaçar yazı hayatına 1945 yılında Akçadağ Köy Enstitüsü'nün yayın organı olan Yeşil Kuşak Dergisi'nde deneme, öykü ve şiirler yazarak başladı. Ankara'da eğitim hayatını sürdürürken Köy ve Eğitim, Eğitim Hareketleri gibi dergilerde yazıları yayımlandı. Mardin'de Mardin'in Sesi Gazetesi'nde yazı hayatına devam etti. Elazığ'a geri döndükten sonra Yeni Harput, Turan, Yeni Fırat, Elazığ, Nurhak ve Hâkimiyet gazetelerinde yazı hayatını sürdürmeye devam etti.

Elazığ basınının yanı sıra İlköğretim Gazetesi, Cumhuriyet, Medeniyet Gazetesi, Bizim Ece, Gülpınar, Varlık, İmece, Sesimiz, Zamantı gibi Anadolu ve ulusal basında birçok dergi ve gazetede yazıları ve şiirleri yayımlandı. Elazığ Kanal E televizyonunda "Kayabaşından"

programını hazırlayıp sundu (1992-99). Anadolu Basını Özendirme Yarışmalarında 1974, 1981, 1982, 1983 ve 1993'te Elazığ ve Turan gazetelerindeki yazılarından dolayı Türk Dili ve Makale dalı ödüllerini aldı.

1990'da Fırat Havzası Gazeteciler Cemiyetince de makale ödülüne değer görüldü. 2001 yılında TRT GAP Televizyonu Diyarbakır Bölge Müdürlüğünce hakkında tanıtım belgeseli hazırlandı. Ailesi, 1998 yılında Elazığ'da yılın örnek ailesi olarak seçilerek, dönemin Kadın Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Işılay Saygın tarafından kendilerine "Örnek Aile Beratı" verildi. Bir dönem Fırat Havzası Gazeteciler Cemiyeti Başkanlığı görevini de yürüttü.

Şükrü Kaçar'ın Öğretmenin Meslek Savaşı (1965), Köyü Tanıma Semineri Notları. Damdaki Saksağan - Fırtınalı Yıllar (1999), Düşünceleri Devrimleri İlkeleriyle Yaşayan Atatürk (2000), Alamadılar Benden Beni (2003), Bulutlara Kaptırdım Umutlarımı (2003), Bu Toprağı Yaşayan Ozanları (1. cilt: 1993, 2. cilt: 1995, 3. cilt: 2002) adlı dokuz eseri bulunmaktadır.

Eski Elazığ Belediye Başkanı, Eski Fırat havzası Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Şükrü Kacar, 7 Mart 2024 tarihinde hayatını kaybetti.

ŞEFİN TARİFİ

Özel bir kanalda yayınlanan yemek yarışma programının sıkı takipçisi olan Eşo Diyeze, zaman zaman yapılan yemeklerin tarifleri defterine not alıyor ve evde kendi yapmaya çalışıyordu.

Yine bir gün bu tariflerden yola çıkarak, Mamoş Emmi'ye farklı bir akşam yemeği hazırlar. Farklı bir tabak süslemeleri ile servis eder. Önce balık çorbasını servis eder. Çorbadan bir kaşık alan Mamoş Emmi, suratını ekşitir.

- Bu ne yahu?
- Balık çorbası… Önce balığı kızarttım. Sonra havuçla karıştırıp unla çorbasını yaptım.
- Eyi halt etmişsin. Kaldır bunu içmem.

Eşo Diyeze, bu kez büyük bir tabağın içinde bir lokmalık püre şeklinde bir yemek servis eder. Mamoş Emmi, tabağı inceler.

- Bu ne?
- Soğuk yemek… Altta pancar sosu yaptım. Sosa az sarmısağ kattım. Üstte ise patlıcan ezmezine hardal kattım. Ayrıca tad versin diye bir tutam baharat kattım.

Kaşığın ucuyla bir kıdım alan Mamoş Emmi, yine suratını ekşiterek:

- Eyi halt etmişsin. Bunu da kaldır.

Eşo Diyeze pes etmeyerek bu kez farklı bir tabak daha getirir. Tabağa bakan Mamoş Emmi'nin sormasına fırsat vermeyen Eşo Diyeze:

- Bu da ana yemeğimiz. Pirinç pilavının yanında sotelenmiş tavuğ… Üzerinde ise turşu sosu..

Mamoş Emmi, sinirlerine hâkim olarak:

- Ben bunun tadına bahmayayım. Sen en eyisi. Bi baş kuru soğan gır. Yanına da domates sote et. Üzerine sos niyetine tuz sep. Yarım ekmekle servis et.

RAMAZAN AYI MÜBAREK OLSUN...

RAMAZAN PAKETİ

* 5 KG SALAMURA PEYNİR
* I KG TULUM PEYNİR
* I KG BADEM ŞEKERİ
* I KG REÇEL
* I KG YAYIK TEREYAĞI
* I KG DUT PEKMEZ
* I KG EV ERİŞTESİ
* I LT ZEYTİNYAĞI
* I PAKET DİBEK KAHVESİ
* I ORTA BOY SÜZME BAL

ÜCRETSİZ KARGO

2000 TL

genefik yöresel

0544 565 42 41